

Usûlû = Devrîhîndî

Beste = HÜSEYİN SEBİLCİ
RÂST İLÂHÎ. 145 Güfte = Rifâi Sîghî HAYRULLAH TÂCEDDİN Ef.

EY GÜ ZEL LER DEN GÜ ZEL RÜ
GÜM LÉ Ā LEM HAL KI MUH TÂC

HUM RE SÜ Lİ KİB Rİ YÂ
DIR GE NİN İH SÂ Nİ NA

HAS TA GÖN LÜ ME NA ZAR KİL
SER VE Rİ Ā LEM E FEN DİM

KAL Bİ ME GEN SİN DE VÂ
MEN BA T CÜ DÜ SE HÂ

DER Dİ ME DER MAN O LAN AN
HAZ RE Tİ ZEH RA YA BAH SET

ÇAK CE MÂ LİN NÜ RÜ DUR
TÂ Cİ Yİ MAH ŞER GÜ NÜ

İS Mİ Nİ AN MAK LA DÂ İM
AH ME DÜ MAH MUD E BİL KA

MER GÜ NÜL BU LUR SA FÂ
SİM MU HAM MED MUS TA FÂ

7.2.1985 de bestekârın kaatetki sâinden
yazdığım bu ilâhîyi güfte genişlemesi
için yeniden yazdım 7.7.1992

Ömer Karad

Ey güzellerden güzel rûhum Resûl-i Kibriyâ
Hasta gönüme nazar kul kalbime sensin devâ

Derdime derman olan ancak cemâlin nûrudur
İsmi ni anmakla dâim her gönül bulur safâ

Cümle âlem halkı muhtacdır senin ihsânına
Server-i âlem efendim menba'i cûd ü şehâ

Hanedân-ı Ehl-i beyte âpik-ı sadık olan
Sıdk ile bende olur eyler kapında ilticâ

Hazret-i Zehrâ'ya bahset Tâci'yi mülker günâ

Ahmed ü Mahmûd ebel Kâsım Muhammed Mustafâ